DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA POCZT I TELEGRAFÓW

Rok XVIII. | Warszawa, dnia 13 sierpnia 1936 r. | Nr 18.

TREŚĆ:

USTAWY I ROZPORZADZENIA.

42

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lipca 1936 r.

o komisjach dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem przeciwko pracownikom państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon". *)

Na podstawie art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 105, poz. 879) zarządza się co następuje:

ROZDZIAŁ I.

KOMISJE DYSCYPLINARNE, RZECZNICY DYSCYPLINARNI, OBRONA.

Skład i właściwość komisyj dyscyplinarnych.

§ 1. (1) Do orzekania w sprawach dyscyplinarnych pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" (P. P. T. T.), podlegających rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 25), powołane są komisje dyscyplinarne.

(2) Komisje dyscyplinarne są następujące:

1) Komisje dyscyplinarne przy dyrektorach okręgów poczt i telegrafów,

2) Komisja Dyscyplinarna przy Ministrze Poczt i Telegrafów,

3) Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna przy Ministrze Poczt i Telegrafów,

(3) Komisja dyscyplinarna składa się z przewodniczącego, 2 zastępców przewodniczącego

*) ogłoszone w Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 417.

oraz członków w ilości od 10 do 20 osób w zależności od potrzeb okręgu.

§ 2. (1) Komisje dyscyplinarne przy dyrektorach okręgów poczt i telegrafów są I instancją, orzekającą w sprawach dyscyplinarnych pracowników dyrekcyj okręgów poczt i telegrafów oraz pracowników, podległych dyrekcjom jednostek organizacyjnych.

(2) Dla pracowników innych jednostek organizacyjnych P. P. T. T., podległych bezpośrednio Ministrowi Poczt i Telegrafów, właściwa jest komisja dyscyplinarna przy tym dyrektorze okręgu poczt i telegrafów, w którego okręgu dana jednostka się znajduje, przyczem kierownik tej jednostki sprawuje czynności i wydaje decyzje, zastrzeżone w postępowaniu dyscyplinarnem dyrektorowi okręgu.

(3) Dla pracowników Okręgu Poczt i Telegrafów Rzeczypospolitej Polskiej w Gdańsku właściwa jest w I instancji Komisja Dyscyplinarna przy Dyrektorze Okręgu Poczt i Telegrafów w Bydgoszczy.

(4) Komisja Dyscyplinarna przy Ministrze Poczt i Telegrafów jest I instancją w sprawach dyscyplinarnych: dyrektorów okręgów poczt i telegrafów, wicedyrektorów, naczelników wydziałów i kierowników innych jednostek organizacyjnych, podległych bezpośrednio Ministrowi Poczt i Telegrafów.

(5) Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna przy Ministrze Poczt i Telegrafów jest II (ostateczną) instancją w sprawach dyscyplinarnych pracowników, wymienionych w ustępach poprzedzających.

§ 3. (1) Przewodniczących, ich zastępców oraz członków komisyj dyscyplinarnych powołuje i odwołuje Minister Poczt i Telegrafów z pośród podległych mu pracowników, mianowicie: przewodniczących, ich zastępców i członków komisyj dyscyplinarnych przy dyrektorach okręgów poczt i telegrafów — z pośród pracowników przynależnych służbowo do danej dyrekcji i zatrudnionych w jej siedzibie, przewodniczących, ich zastępców i członków Komisji Dyscyplinarnej oraz Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej przy Ministrze Poczt i Telegrafów — z pośród urzędników Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

(2) W przypadkach, gdy właściwość komisji dyscyplinarnej rozciąga się też na inną jednostkę organizacyjną podległą bezpośrednio Ministrowi Poczt i Telegrafów (§ 2 ust. (2)), część członków komisji będzie powołana z pośród pracowników tej jednostki organizacyjnej, zatrudnionych w okręgu danej komisji.

(3) Pracownik karany dyscyplinarnie nie może być do czasu skreślenia kary powołany na członka komisji dyscyplinarnej.

§ 4. (1) Właściwa miejscowo jest komisja dyscyplinarna czynna przy tym dyrektorze okręgu poczt i telegrafów, w którego okręgu pracownik pełnił służbę w czasie naruszenia obowiązków służbowych.

(2) Jeżeli naruszenie obowiązków służbowych zostało dokonane przez pracowników różnych dyrekcyj okręgów poczt i telegrafów, właściwą jest komisja dyscyplinarna, czynna przy tej jednostce organizacyjnej, w której najpierw zostało stwierdzone naruszenie obowiązków.

(3) Spory o właściwość komisyj dyscyplinarnych rozstrzyga Minister Poczt i Telegrafów.

(4) Minister Poczt i Telegrafów ma prawo wyznaczyć do przeprowadzenia postępowania dyscyplinarnego inną komisję dyscyplinarną niż właściwą w myśl ust. (1).

§ 5. (1) Komisje dyscyplinarne obradują, postanawiają i orzekają w składzie złożonym z przewodniczącego komisji lub jego zastępcy i dwóch członków, których wyznacza przewodniczący komisji.

(2) Przewodniczący powinien posiadać wykształcenie prawnicze.

(3) Do składu powinien w miarę możności należeć, jako członek, co najmniej jeden pracownik tego samego działu służby, do którego należy odpowiadający dyscyplinarnie pracownik.

§ 6. Członkowie komisyj dyscyplinarnych są w wykonywaniu swych funkcyj samodzielni i niezawiśli.

Rzecznicy dyscyplinarni.

§ 7. (1) W celu strzeżenia dobra służby, naruszonego przez uchybienie obowiązkom służbowym, kierownik jednostki organizacyjnej, przy której istnieje komisja dyscyplinarna, wyznacza z grona podległych sobie pracowników (urzędników) rzecznika dyscyplinarnego z odpowiednią ilością zastępców.

(2) Przy wyznaczaniu rzeczników dyscyplinarnych i ich zastępców ma zastosowanie postanowienie § 3 ust. (3).

(3) Obowiązkiem rzecznika dyscyplinarnego jest przy przeprowadzaniu postępowania dyscyplinarnego stać na straży dobra służby, ścisłego wykonywania obowiązków służbowych

przez pracowników P. P. T. T. oraz godności i powagi zajmowanego przez nich stanowiska.

(4) Komisja dyscyplinarna wydaje każde postanowienie i orzeczenie po wysłuchaniu zdania rzecznika dyscyplinarnego; przy naradach i głosowaniu kompletu orzekającego rzecznik nie może być obecny.

(5) Rzecznicy dyscyplinarni, działając w ścisłej zależności od swych przełożonych (ust. (1)), mają obowiązek:

a) uczestniczenia we wszystkich posiedzeniach komisji dyscyplinarnej;

b) stawiania w razie potrzeby wniosków o wezwanie świadków, biegłych i przeprowadzenie innych dowodów;

c) brania udziału w dochodzeniach na zlecenie swych przełożonych;

d) donoszenia przełożonemu o wszystkich przypadkach uchybień służbowych, które doszły do ich wiadomości w toku postępowania dyscyplinarnego, o wyniku każdej rozprawy dyscyplinarnej, przyczem rzecznicy dyscyplinarni przy komisjach dyscyplinarnych I instancji powinni odpowiednio uzasadnić potrzebę wniesienia odwołania lub zaniechania tegoż.

(6) Minister Poczt i Telegrafów może do poszczególnej sprawy wyznaczyć rzecznika dyscyplinarnego innej komisji dyscyplinarnej.

Obrońca w postępowaniu dyscyplinarnem; obowiązki i prawa.

§ 8. (1) Oskarżonemu służy prawo przybrania sobie obrońcy spośród pozostających w stosunku służbowym pracowników P. P. T. T. i funkcjonarjuszów państwowych, zamieszkałych na obszarze, na który rozciąga się zakres działania komisji dyscyplinarnej.

(2) Na prośbę oskarżonego kierownik jednostki organizacyjnej, przy której czynna jest komisja dyscyplinarna, przydaje oskarżonemu z grona podwładnych sobie pracowników obrońcę z urzędu, jeżeli oskarżony nie przybrał sobie obrońcy z wyboru.

(3) Nie może być obrońcą pracownik w czasie, gdy jest zawieszony w służbie lub gdy toczy się przeciw niemu postępowanie dyscyplinarne albo karno-sądowe.

(4) Obrońcy winien właściwy przełożony udzielić urlopu nieodzownie potrzebnego do spełnienia czynności, związanej z obroną.

(5) Obrońca ma obowiązek przytoczyć w obronie wszystkie okoliczności, które uważa w tym celu za konieczne i przydatne, oraz zastosować przewidziane w niniejszem rozporządzeniu środki obrony.

(6) Jest on obowiązany zachować w tajemnicy wszystkie poufne informacje, udzielone mu w związku z obroną.

(7) Obrońcy nie wolno przyjmować wynagrodzenia za obronę.

ROZDZIAŁ II.

POSTĘPOWANIE DYSCYPLINARNE.

Obowiązek strzeżenia tajemnicy w postępowaniu dyscyplinarnem.

§ 9. (1) Całe postępowanie dyscyplinarne powinno być otoczone jak najściślejszą tajemnicą.

(2) Postanowienia i orzeczenia komisyj dyscyplinarnych można podać do wiadomości publicznej jedynie za zezwoleniem Ministra Poczt i Telegrafów.

Wszczęcie postępowania. Dochodzenie.

§ 10. (1) Kierownik jednostki organizacyjnej podległej bezpośrednio Ministrowi Poczt i Telegrafów, w razie dostrzeżenia lub otrzymania wiadomości o naruszeniu obowiązków służbowych przez podwładnego pracownika, po wstępnem zbadaniu sprawy, jeżeli dopatruje się w naruszeniu obowiązków występku służbowego, wszczyna postępowanie dyscyplinarne, o czem zawiadamia pracownika.

(2) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego należy uwidocznić zarzucane pracownikowi czyny przestępne oraz powołać się na naruszone temi czynami przepisy.

§ 11. (1) Jeżeli stan sprawy tego wymaga, kierownik jednostki organizacyjnej (§ 10), po wszczęciu postępowania dyscyplinarnego, zarządza przeprowadzenie dochodzeń i w razie potrzeby wyznacza w tym celu jednego lub więcej podległych mu pracowników.

(2) W każdem stadjum dochodzeń kierownik jednostki, który wszczął postępowanie dyscyplinarne, może je umorzyć, jeżeli uzna, że dalsze prowadzenie dochodzeń nie dostarczy podstawy do rozprawy dyscyplinarnej.

(3) O umorzeniu postępowania należy zawiadomić oskarżonego.

(4) Prowadzący dochodzenia zbiera wszelkie dowody w sprawie, w szczególności przesłuchuje świadków, a w razie potrzeby biegłych i bada wszystkie okoliczności, potrzebne do wyjaśnienia sprawy.

(5) O powołaniu biegłych z poza pracowników P. P. T. T. decyduje kierownik jednostki organizacyjnej na wniosek prowadzącego dochodzenia.

(6) Prowadzący dochodzenia sporządza z przebiegu przesłuchania protokół, zawierający dokładne oznaczenie miejsca i czasu przesłuchania, imię i nazwisko świadka lub biegłego, jego zeznania i oświadczenia z możliwą dokładnością oraz stwierdzenie, że świadka lub biegłego uprzedzono o grożącej mu odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania. Protokół podpisuje prowadzący dochodzenia i świadek (biegły). Przed podpisaniem protokółu należy go odczytać i zaznaczyć to w protokóle.

(7) Prowadzący dochodzenia może się zwrócić o współdziałanie w dochodzeniach do władz administracyjnych i policyjnych.

(8) Prowadzący dochodzenia winien dać oskarżonemu zarówno w czasie dochodzeń, jak i po ich zakończeniu, sposobność wypowiedzenia się tak co do wszystkich punktów obwinienia, jak również co do wyniku dochodzeń, jednakowoż odmowa lub fizyczna niemożność wypowiedzenia się ze strony oskarżonego nie wstrzymuje dochodzeń.

(9) Prowadzący dochodzenia nie może zasiadać w składzie orzekającym, pełnić funkcyj obrońcy lub być powołanym do innej czynności w postępowaniu dyscyplinarnem.

§ 12. Wynik dochodzeń otrzymuje w drodze służbowej kierownik jednostki organizacyjnej, który zarządził wszczęcie postępowania dyscyplinarnego. Kierownik ten, po ewentualnem uzupełnieniu dochodzeń, zarządza przez rzecznika dyscyplinarnego przygotowanie wniosku o ukaranie, jeżeli dopatruje się w naruszeniu obowiązków występku służbowego, w przeciwnym razie umarza postępowanie dyscyplinarne, o czem zawiadamia oskarżonego.

§ 13. Jeżeli naruszenie obowiązku służbowego posiada cechy czynu karalnego, ściganego z urzędu w drodze sądowej, kierownik jednostki organizacyjnej, uprawniony do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, czyni doniesienie karne, po uprzedniem wstępnem zbadaniu sprawy, i jeżeli uważa, że wyniki dochodzeń nie są uzależnione od wyników postępowania sądowokarnego, prowadzi postępowanie dyscyplinarne wedle postanowień § 10 — 12. W przeciwnym razie zawiesza to postępowanie najdalej do prawomocnego ukończenia postępowania sądowokarnego.

Wniesienie oskarżenia.

§ 14. (1) Rzecznik dyscyplinarny, po otrzymaniu wyniku dochodzeń, sporządza wniosek o ukaranie i przesyła go wraz z aktami do przewodniczącego komisji dyscyplinarnej.

(2) Wniosek o ukaranie powinien zawierać:

a) imię i nazwisko, wiek, stanowisko i miejsce służbowe oskarżonego, ilość lat służby policzalnych do emerytury oraz prawomocne kary dyscyplinarne wymierzone oskarżonemu,

b) dokładne określenie zarzucanego czynu, ze wskazaniem czasu, miejsca i innych okoliczności jego popełnienia, oraz powołanie naruszonego tym czynem przepisu,

c) wymienienie proponowanej kary dyscyplinarnej,

d) uzasadnienia oskarżenia.

(3) Wniosek powinien zawierać wykaz świadków i biegłych, których wezwania na rozprawę żąda rzecznik dyscyplinarny, oraz wskazywać inne dowody, których przeprowadzenie na rozprawie dyscyplinarnej jest, zdaniem rzecznika, niezbędne.

§ 15. (1) Komisja dyscyplinarna po otrzymaniu wniosku postanawia bądź rozpisać rozprawę, bądź zwrócić akta właściwemu kierownikowi jednostki organizacyjnej celem uzupełnienia dochodzeń we wskazanym zakresie.

(2) Komisja dyscyplinarna może tylko wtedy zawiesić swoje postępowanie do czasu prawomocnego zakończenia postępowania sądowokarnego, jeżeli orzeczenie komisji dyscyplinarnej jest ściśle uzależnione od wyroku sądu karnego.

(3) W razie cofnięcia przez rzecznika wniosku o ukaranie przed rozpoczęciem rozprawy dyscyplinarnej, przewodniczący komisji przesyła akta sprawy właściwemu kierownikowi jednostki organizacyjnej, który umarza postępowanie dyscyplinarne, zawiadamiając o tem oskarżonego.

Rozprawa dyscyplinarna.

§ 16. (1) Przewodniczący komisji dyscyplinarnej wyznacza dzień rozprawy dyscyplinarnej, wzywa oskarżonego, z równoczesnem do-

ręczeniem mu odpisu wniosku rzecznika o ukaranie, oraz udziela do wiadomości listę członków składu orzekającego i dwu zapasowych członków. Równocześnie przewodniczący zawiadamia o dniu rozprawy dyscyplinarnej rzecznika dyscyplinarnego, któremu również doręcza listę członków składu orzekającego, oraz zawiadamia obrońcę, jeżeli oskarżony już go wskazał lub jeżeli został on wyznaczony.

(2) Komisja dyscyplinarna może, a w przypadkach, wskazanych w § 14 ust. (3), powinna wezwać do rozprawy dyscyplinarnej także świadków i biegłych.

(3) Pomiędzy doręczeniem wniosku rzecznika oskarżonemu a terminem rozprawy powinno upłynąć przynajmniej 14 dni.

§ 17. (1) Po otrzymaniu wezwania na rozprawę, oskarżony i jego obrońca mogą, najpóźniej na 7 dni przed terminem rozprawy, zgłaszać do komisji dyscyplinarnej wnioski o sprowadzenie innych dowodów, prócz wskazanych przez rzecznika dyscyplinarnego, o wezwanie na rozprawę świadków i biegłych, wymieniając ich imiennie oraz podając okoliczności, na które te osoby mają być przesłuchane.

(2) O powołaniu świadków i biegłych, wskazanych przez oskarżonego lub jego obrońcę, decyduje komisja dyscyplinarna.

(3) Po otrzymaniu wezwania na rozprawę, oskarżony i jego obrońca mogą również przeglądać akta sprawy, z wyjątkiem protokółów narad i głosowania, oraz sporządzać potrzebne odpisy.

(4) Rzecznik dyscyplinarny i oskarżony oraz jego obrońca mają prawo w ciągu 7 dni po doręczeniu im listy członków składu orzekającego przedstawić komisji dyscyplinarnej wnioski o wyłączenie członków składu z uzasadnieniem powodu.

(5) O wyłączeniu członka decyduje przewodniczący komisji dyscyplinarnej.

(6) O wyłączeniu przewodniczącego komisji dyscyplinarnej przy dyrektorze okręgu poczt i telegrafów decyduje dyrektor okręgu tejże dyrekcji, a przewodniczącego Komisji Dyscyplinarnej i Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej przy Ministrze Poczt i Telegrafów — Minister Poczt i Telegrafów.

§ 18. (1) Członek Komisji nie może brać udziału w rozprawie dyscyplinarnej:

a) jeżeli sprawa dotyczy go bezpośrednio,

b) jeżeli jest małżonkiem oskarżonego lub jego obrońcy,

c) jeżeli jest krewnym lub powinowatym w linji prostej bez ograniczenia, a w linji bocznej aż do stopnia między dziećmi rodzeństwa osób wymienionych pod lit. b), albo jeżeli jest związany z jedną z tych osób z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli,

d) jeżeli w tej samej sprawie był przesłuchany jako świadek lub biegły, albo jeżeli był świadkiem czynu, o który sprawa się toczy,

e) jeżeli brał udział w tej samej sprawie jako rzecznik dyscyplinarny, albo obrońca,

f) jeżeli w tej samej sprawie prowadził dochodzenia,

g) jeżeli w niższej instancji brał udział w wydaniu zaskarżonego orzeczenia,

h) jeżeli przeciw niemu toczy się postępowanie sądowo-karne lub dyscyplinarne.

(2) Powody wyłączenia trwają nawet po ustaniu uzasadniającego je małżeństwa, przysposobienia, opieki lub kurateli.

(3) Niezależnie od przyczyn wymienionych w ust. (1), przewodniczący wyłącza członka komisji na własne jego żądanie lub na wniosek strony, jeżeli pomiędzy nim a jedną ze stron zachodzi stosunek osobisty tego rodzaju, że mógłby wywołać wątpliwość co do bezstronności danego członka.

(4) Rzecznik dyscyplinarny, co do którego zachodzi jedna z okoliczności, wskazanych w ust. (1) lit. a), b), c), d), h), albo który brał udział w sprawie jako członek składu orzekającego, albo obrońca, powinien się wyłączyć.

§ 19. (1) Rozprawę dyscyplinarną należy w miarę możności przeprowadzić w jednym ciągu, z uwzględnieniem koniecznych przerw, o których decyduje przewodniczący. W razie usprawiedliwionej nieobecności oskarżonego oraz z innych ważnych powodów należy rozprawę odroczyć. W tym przypadku postępowanie dowodowe przeprowadza się ponownie, jeżeli w składzie orzekającym nastąpiła zmiana lub odroczenie nastąpiło na czas ponad 14 dni.

(2) Rozprawa dyscyplinarna odbywa się wyłącznie przy udziale osób, uprawnionych w rozporządzeniu niniejszem do udziału w sprawie.

§ 20. (1) Przy wejściu komisji na salę wszyscy obecni stoją, aż póki jej członkowie nie zajmą swoich miejsc.

(2) Wstaje również każda osoba, do której członek komisji się zwraca lub która do komisji przemawia.

§ 21. (1) Rozprawą kieruje przewodniczący, który udziela głosu stronom oraz czuwa nad formalnym i rzeczowym biegiem postępowania.

(2) Jeżeli oskarżony lub jego obrońca pomimo zwrócenia im uwagi, zachowują się w sposób niewłaściwy, przewodniczący odbiera im głos, a komisja może wydalić ich z sali czasowo lub wogóle usunąć od udziału w rozprawie.

(3) Po powrocie oskarżonego lub obrońcy do sali, w razie czasowego wykluczenia, przewodniczący zawiadamia go o wszystkiem, co się odbyło w czasie jego nieobecności, i daje mu możność złożenia w tej mierze wyjaśnień.

(4) Jeżeli obrońca został wykluczony całkowicie od dalszego uczestnictwa w rozprawie, przewodniczący, na prośbę oskarżonego, przerywa rozprawę celem dania mu możności wskazania innego obrońcy lub celem wyznaczenia go z urzędu.

§ 22. Po wywołaniu rozprawy przewodniczący sprawdza, czy wezwani są obecni.

§ 23. (1) Przeciwko oskarżonemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, przebywającemu zagranicą lub też uchylającemu się od stawiennictwa mimo wezwania, przeprowadza się rozprawę dyscyplinarną w jego nieobecności.

(2) W tych przypadkach ustanawia się obrońcę z urzędu.

§ 24. Jeżeli brak dowodów doręczenia wezwania oskarżonemu i obrońcy, komisja odracza rozprawę.

§ 25. Jeżeli nie doręczono wezwania świadkowi lub biegłemu, komisja, po wysłuchaniu wniosku rzecznika dyscyplinarnego i oskarżonego lub jego obrońcy, postanawia co do dalszego toku rozprawy.

§ 26. Jeżeli wezwany świadek lub biegły nie stawi się, komisja, po wysłuchaniu rzecznika dyscyplinarnego i oskarżonego lub jego obrońcy, postanawia stosownie do okoliczności bądź odczytanie zeznania złożonego w czasie dochodzeń, bądź odracza rozprawę.

§ 27. Za nieusprawiedliwione niestawiennictwo świadka lub biegłego komisja wymierza karę do 50 zł oraz skazuje na zapłacenie kosztów postępowania, wywołanych odroczeniem rozprawy z powodu niestawiennictwa.

§ 28. Po dokonaniu czynności, przepisanych w § 22 do 27, przewodniczący zarządza odczytanie wniosku o ukaranie, po uprzedniem opuszczeniu sali przez świadków.

§ 29. Po odczytaniu wniosku o ukaranie, przewodniczący zapytuje oskarżonego, czy przyznaje się do zarzuconego mu czynu oraz czy i jakie wyjaśnienia chce złożyć.

§ 30. Jeżeli oświadczenia oskarżonego budzą wątpliwości, komisja dyscyplinarna przeprowadza postępowanie dowodowe.

§ 31. (1) Każdego świadka bada się osobno w nieobecności innych jeszcze niezbadanych.

(2) Na zgodny wniosek rzecznika dyscyplinarnego i oskarżonego komisja dyscyplinarna może zwolnić świadka od przysięgi.

(3) Co do obowiązku składania zeznań, sposobu odbierania przysięgi, zwolnienia od jej składania i roty przysięgi stosują się analogicznie przepisy kodeksu postępowania karnego.

§ 32. (1) Oskarżonemu, świadkom i biegłym zarówno członkowie komisji, jak strony zadają pytania bezpośrednio, o ile przewodniczący inaczej nie zarządzi.

(2) Przewodniczący uchyla pytania, które uważa za niestosowne.

(3) Rzecznikowi dyscyplinarnemu, oskarżonemu lub jego obrońcy służy prawo wypowiadania się co do poszczególnych środków dowodowych i odwodowych.

§ 33. (1) Po zamknięciu postępowania dowodowego następują wywody i wnioski rzecznika dyscyplinarnego tudzież oskarżonego i jego obrońcy.

(2) Stronie oskarżonej służy w każdym przypadku głos ostatni.

Orzeczenie.

§ 34. (1) Komisja dyscyplinarna przy rozstrzyganiu sprawy opiera się tylko na tych faktach i okolicznościach, które ujawniono na rozprawie dyscyplinarnej, i na ich podstawie wydaje orzeczenie według swego przekonania.

(2) Komisja dyscyplinarna wydaje orzeczenie, w którem albo uwalnia oskarżonego od zarzutu popełnienia występku służbowego, albo uznaje go winnym. W tym ostatnim przypadku komisja dyscyplinarna orzeka karę dyscyplinarną.

§ 35. (1) Narada i głosowanie komisji dyscyplinarnej przy rozstrzyganiu sprawy są poufne.

(2) W szczególności komisja dyscyplinarna:

a) odbywa naradę nad każdym punktem oskarżenia,

b) głosuje nad każdym punktem oskarżenia, czy oskarżony jest winny zarzucanego naruszenia obowiązku służbowego,

c) ustala okoliczności obciążające i łagodzące winę,

d) głosuje nad wymiarem kary.

(3) Orzeczenie dyscyplinarne zapada większością głosów. Pierwszy głosuje członek komisji, zajmujący stanowisko hierarchicznie niższe, ostatni zaś przewodniczący.

(4) Jeżeli przy ocenie kary nie otrzyma się większości głosów dla jednego z jej stopni, wówczas głos oddany za najwyższym stopniem kary dolicza się do głosu oddanego za następnym z kolei niższym stopniem.

(5) Członkowi komisji nie wolno wstrzymać się od głosowania.

§ 36. (1) Z przebiegu rozprawy dyscyplinarnej sporządza się protokół, w którym wpisuje się datę, miejsce rozprawy, nazwiska przewodniczącego i członków składu orzekającego, protokólanta, stron i obrońcy oraz dokładne streszczenie przebiegu rozprawy.

(2) Protokół podpisuje przewodniczący składu orzekającego i protokólant.

§ 37. Po głosowaniu przewodniczący ogłasza stronom sentencję orzeczenia, sporządzoną na piśmie i podpisaną przez przewodniczącego i członków komisji.

§ 38. (1) W ciągu 8 dni po ogłoszeniu sentencji orzeczenia należy sporządzić na piśmie orzeczenie dyscyplinarne i wysłać jego odpis rzecznikowi dyscyplinarnemu i oskarżonemu.

(2) Orzeczenie dyscyplinarne powinno zawierać:

a) datę wydania orzeczenia,

b) wymienienie komisji dyscyplinarnej oraz nazwisk przewodniczącego, członków składu orzekającego, rzecznika dyscyplinarnego, obrońcy i protokólanta,

c) imię i nazwisko, stanowisko i siedzibę służbową oskarżonego,

d) przedmiot oskarżenia,

e) sentencję orzeczenia,

f) uzasadnienie orzeczenia.

(3) Orzeczenie dyscylinarne podpisują: przewodniczący i członkowie komisji dyscyplinarne.

(4) Komisja dyscyplinarna może każdego czasu z urzędu lub na wniosek interesowanych sprostować w swych orzeczeniach błędy pisarskie, rachunkowe, oraz inne oczywiste omyłki.

Odwołanie.

§ 39. (1) Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej I instancji służy prawo wniesienia odwołania w ciągu 8 dni, po doręczeniu odpisu orzeczenia, na ręce przewodniczącego komisji dyscyplinarnej, który je bezzwłocznie przesyła wraz z właściwemi aktami Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej.

(2) Odwołanie odracza wykonanie orzeczenia.

(3) Odwołanie może być wniesione przeciw całości orzeczenia lub jego części, tak z powodu oceny winy i wymiaru kary, jako też z powodu niezastosowania formalności postępowania dyscyplinarnego, przepisanego rozporządzeniem niniejszem.

(4) Odwołanie co do winy uważa się za zwrócone przeciwko orzeczeniu o karze.

(5) Rzecznik dyscyplinarny i oskarżony mogą cofnąć odwołanie do chwili rozpoczęcia rozprawy w Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej.

§ 40. (1) Komisja Odwoławcza rozpoznając odwołanie, może:

a) odrzucić je jako niedopuszczalne z powodu przekroczenia terminu do wniesienia odwołania, albo wniesienia odwołania przez osobę nieuprawnioną;

b) zarządzić uzupełnienie dochodzeń;

c) przeprowadzić rozprawę dyscyplinarną i wydać nowe orzeczenie.

(2) W przypadku wniesienia odwołania należy zawiadomić o dniu rozprawy oskarżonego, który może stawić się na rozprawę osobiście lub przez swego obrońcę.

(3) W przypadkach uzasadnionych Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna może uznać osobiste stawiennictwo oskarżonego na rozprawie za obowiązkowe.

(4) Pozatem do rozprawy przed Odwoławczą Komisją Dyscyplinarną stosują się analogiczne przepisy o rozprawie dyscyplinarnej i orzekaniu w I instancji.

Umorzenie postępowania w razie śmierci oskarżonego. Postępowanie dyscyplinarne w razie rozwiązania stosunku służbowego.

§ 41. (1) Wskutek śmierci oskarżonego postępowanie dyscyplinarne bez względu na stadium, w którem się znajduje, podlega umorzeniu; powinno być jednak przeprowadzone na żądanie małżonka, albo krewnego zstępnego zmarłego.

(2) Umorzenie zarządza przełożony uprawniony do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

(3) Rozwiązanie stosunku służbowego nie powoduje umorzenia postępowania dyscyplinarnego.

Wykonanie orzeczenia.

§ 42. (1) Orzeczenie komisji dyscylinarnej, wydane w I instancji, a niezaskarżone w terminie przepisanym, staje się prawomocne z upływem tego terminu, orzeczenie zaś Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej—niezwłocznie po ogłoszeniu sentencji.

(2) Prawomocne orzeczenie dyscylinarne podlega wykonaniu przez właściwego przełożonego skazanego pracownika.

(3) W tym celu przewodniczący komisji dyscyplinarnej przesyła przełożonemu pracownika odpis orzeczenia dyscyplinarnego, stwierdzając jego prawomocność. Na żądanie przełożonego przewodniczący komisji dyscylinarnej przesyła również akta przeprowadzonego postępowania dyscyplinarnego.

Wznowienie.

§ 43. (1) Na prośbę pracownika, skazanego prawomocnie na karę dyscylinarną, lub w razie jego śmierci na prośbę małżonka, albo krewnego zstępnego można wznowić postępowanie, nawet po wykonaniu kary, jeżeli osoby te przedstawią takie nowe fakty lub środki dowodowe, nieznane a istniejące już w czasie poprzedniego postępowania, które same przez się lub w związku z faktami poprzednio ustalonemi i dowodami poprzednio zebranemi mogą spowodować uwolnienie od zarzutu, albo orzeczenie kary łagodniejszej, niż wydalenie ze służby.

(2) Na wniosek rzecznika dyscyplinarnego może nastąpić wznowienie postępowania dyscylinarnego na niekorzyść oskarżonego, jeżeli umorzenie sprawy, albo wydanie orzeczenia nastąpiło wskutek przestępstwa.

(3) Prośbę lub wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego należy wnosić do Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej, która rozsrzyga o wznowieniu.

(4) Prośbę o wznowienie postępowania dyscyplinarnego w myśl ust. (1) należy wnosić w ciągu 30 dni od dnia, w którym pracownik, a w razie jego śmierci — osoby, wymienione w ust. (1), powzięły wiadomość o przyczynie, uzasadniającej wznowienie.

(5) W razie dopuszczenia postępowania dyscyplinarnego przełożony uprawniony do wykonania kary może wstrzymać wykonanie.

(6) Wznowione postępowanie dyscyplinarne toczy się przed komisją dyscyplinarną, która wydała w danej sprawie orzeczenie I instancji, jednak w zmienionym składzie orzekającym. W razie potrzeby komisja może spowodować uzupełnienie lub przeprowadzenie nowych dochodzeń. Dochodzenia nie mogą odnosić się do tych okoliczności, które nie dotyczą przyczyny wznowienia.

§ 44. (1) Jeżeli pracownika, na którego korzyść wznowione zostało postępowanie dyscyplinarne, uznano ponownie winnym, nie można orzec kary surowszej od poprzednio nałożonej.

(2) Pracownika, z którym na skutek poprzedniego skazania rozwiązano stosunek służbowy, należy z powrotem powołać do służby, jeżeli orzeczenie dyscyplinarne wydane we wznowionem postępowaniu dyscyplinarnem nie opiewa na zwolnienie lub wydalenie ze służby.

(3) W przypadkach tych, jak wogóle, jeżeli po wznowieniu postępowania nałożono na pracownika łagodniejszą karę dyscyplinarną od poprzednio orzeczonej, należy mu lub, w razie jego śmierci, członkom jego rodziny uprawnionym do pensji wdowiej lub sierocej zwrócić to, co on albo wymienieni członkowie rodziny stracili z uposażenia lub też zaopatrzenia emerytalnego wskutek poprzedniego skazania.

(4) Przy wykonaniu kary należy uwzględnić karę już poniesioną.

Rozdział III.

DORĘCZENIE, TERMINY, KOSZTY POSTĘPOWANIA.

§ 45. (1) Wszelkie doręczenia, które mają nastąpić według rozporządzenia niniejszego, są ważne i powodują bieg terminów, jeżeli uskutecznione są do rąk własnych oskarżonego, dorosłego domownika, bądź obrońcy tudzież do rąk rzecznika dyscyplinarnego lub jego zastępcy.

(2) Jeżeli doręczenie nie może być dokonane do rąk oskarżonego, dorosłego domownika lub obrońcy, wówczas pismo składa się u kierownika jednostki organizacyjnej, do której personelu oskarżony należy, a o złożeniu pisma wywiesza się w lokalu tej jednostki w widocznem miejscu zawiadomienie.

(3) Doręczenie uważa się za dokonane z upływem siódmego dnia, licząc od dnia następnego po wywieszeniu zawiadomienia.

(4) Bieg terminu rozpoczyna się z dniem następnym po doręczeniu, lub ogłoszeniu. Niedziela i dni świąteczne nie wstrzymują ani rozpoczęcia, ani biegu terminu. Jeżeli koniec ter-

minu przypada na niedzielę lub na dzień świąteczny, termin kończy się następnego dnia powszedniego.

(5) Dzień nadania zażalenia i odwołania na pocztę lub w drodze służbowej na ręce bezpośredniego przełożonego uważa się za dzień ich wniesienia.

(6) Odwołania i zażalenia wnosi się do przełożonego lub komisji dyscyplinarnej, wydających decyzję, postanowienie lub orzeczenie w pierwszej instancji.

Przywrócenie terminu.

§ 46. (1) W razie uchybienia terminu do wniesienia zażalenia lub odwołania, instancja odwoławcza może przywrócić termin na prośbę oskarżonego, jeżeli tenże wykaże, że niezależnie od jego woli i winy okoliczności nie pozwoliły mu dotrzymać terminu.

(2) Prośbę o przywrócenie terminu, z równoczesnem złożeniem odwołania lub zażalenia, należy wnosić w ciągu 7 dni od ustania przeszkody do właściwego przełożonego, względnie komisji I instancji (§ 45 ust. (5)), która przesyła je z wnioskiem rzecznika dyscyplinarnego do władzy rozstrzygającej lub do Komisji Odwoławczej.

Koszty postępowania dyscyplinarnego.

§ 47. (1) Koszty postępowania dyscyplinarnego ponosi w razie uwolnienia oskarżonego państwowe przedsiębiorstwo „Polska Poczta, Telegraf i Telefon", a w razie prawomocnego nałożenia kary dyscyplinarnej — skazany.

(2) Wydatki w toku postępowania pokrywa jednostka organizacyjna, przed którą toczy się postępowanie dyscyplinarne, a wydatki w postępowaniu przed komisją dyscyplinarną — jednostka organizacyjna, przy której znajduje się komisja dyscyplinarna, wydatki zaś przed Komisjami Dyscyplinarnemi przy Ministrze Poczt i Telegrafów, — jednostka organizacyjna, do której pracownik jest służbowo przynależny.

(3) Do kosztów postępowania należą:

a) wydatki na doręczenie wezwań i innych pism,

b) należności świadków i biegłych,

c) koszty podróży i diety obrońcy.

(4) Należności świadków i biegłych, będących pracownikami P. P. T. T. lub funkcjonarjuszami państwowymi, przysługują według norm przewidzianych przy podróżach służbowych.

(5) Świadkowie i biegli, nie będący pracownikami P. P. T. T. lub funkcjonarjuszami państwowymi, zamieszkali poza siedzibą komisji dyscylinarnej, jeżeli odległość ich miejsca zamieszkania od komisji dyscyplinarnej wynosi najmniej 10 km, otrzymują zwrot niezbędnych kosztów przejazdu i strawne w wysokości po 5 zł: za pierwszy dzień pobytu w siedzibie komisji dyscyplinarnej i za każdą dalszą dobę.

(6) Świadkowie, żyjący z zarobku dziennego, otrzymują wynagrodzenie za utracony wskutek stawiennictwa zarobek.

(7) Biegli i tłumacze otrzymują prócz wynagrodzenia za pracę pokrycie wydatków niezbędnych do jej wykonania.

(8) Decyzję o obowiązku zwrotu kosztów postępowania i ich wysokości wydaje po uprawomocnieniu się orzeczenia skazującego przełożony, przy którym istnieje komisja dyscyplinarna I instancji. Przeciw decyzji tej służy skazanemu w ciągu 7 dni prawo wniesienia zażalenia do Ministra Poczt i Telegrafów.

(9) W przypadkach wyjątkowych Minister Poczt i Telegrafów może z urzędu lub na wniosek komisji dyscyplinarnej uwolnić skazanego w całości albo w części od zwrotu kosztów, zależnie od wymiaru kary lub, jeżeli uzna, że uiszczenie ich byłoby zbyt uciążliwe dla skazanego, albo najbliższej rodziny, będącej na jego utrzymaniu.

(10) Koszty postępowania dyscyplinarnego i kary określone w § 27 ulegają ściągnięciu w trybie administracyjnym.

(11) Oskarżonemu, którego uwolniono od winy i kary, należy zwrócić koszty podróży na rozprawę dyscyplinarną.

Postępowanie komisyj dyscyplinarnych w razie próśb o ułaskawienie.

§ 48. (1) Prośby o ułaskawienie, wnoszone do Prezydenta Rzeczypospolitej, mogą być przesyłane do zaopinjowania komisjom dyscyplinarnym.

(2) Komisja dyscylinarna, o ile możności w tym samym składzie, w którym wydała orzeczenie w danej instancji, rozpatruje sprawę na posiedzeniu niejawnem, i wydaje opinję z uzasadnieniem, czy proszący o ułaskawienie zasługuje na nie czy nie zasługuje. Przed wydaniem opinji komisja dyscyplinarna zasięga zdania rzecznika dyscyplinarnego.

Rozdział IV.

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE.

§ 49. (1) Sprawy dyscyplinarne, wszczęte przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego, toczą się według dotychczasowych przepisów, przyczem w miejsce dotychczasowych komisyj dyscyplinarnych wstępują komisje, utworzone na podstawie rozporządzenia niniejszego; jeżeli jednak rozprawa została odłożona lub przerwana, powinno się ją prowadzić według nowych przepisów.

(2) W przypadkach wznowienia postępowania, w sprawach orzeczonych na podstawie poprzednio obowiązujących przepisów należy stosować przepisy rozporządzenia niniejszego.

(3) Niezałatwione przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego wnioski o wznowienie postępowania dyscyplinarnego należy uważać jako wniesione po dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.

§ 50. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Poczt i Telegrafów.

§ 51. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski.*

Minister Poczt i Telegrafów: *E. Kaliński.*

OKÓLNIKI

Przewóz poczty sterowcem „Hindenburg" do Ameryki Północnej.

Powołując się na Okólnik Nr. PZ 600 z dnia 25 kwietnia 1936 r. w sprawie przewozu poczty sterowcem „Hindenburg" do Ameryki Północnej (Dz. U. M. P. i T. Nr. 9 z r. 1936) oraz na okólnik Nr. PZ 600 z dnia 16 czerwca 1936 r. (Dz. U. M. P. i T. Nr. 14 z r. 1936), Ministerstwo Poczt i Telegrafów oznajmia, co następuje:

I. Następne loty sterowca „Hindenburg" z Frankfurtu n. Menem do Ameryki Północnej będą się odbywały według następującego planu:

Odlot z Frankfurtu n/Menem	Przylot do Lakehurst	Odlot z Lakehurst	Przylot do Frankfurtu n/Menem
5 sierpnia	8 sierpnia	9 sierpnia	12 sierpnia
15 „	18 „	19 „	22 „
17 września	20 września	21 września	24 września
26 „	29 „	30 „	3 października
5 października	8 października	9 października	12 „

II. Do przewozu wymienionemi wyżej lotami sterowca „Hindenburg" mogą być nadawane zwykłe i polecone przesyłki listowe wszelkiego rodzaju, adresowane do Stanów Zjednoczonych Ameryki, krajów Ameryki Środkowej, Indyj Zachodnich brytyjskich, Kanady, Meksyku, Kolumbji i Venezueli na warunkach wyszczególnionych w okólniku Nr. PZ 600 z dnia 25 kwietnia 1936 r. (Dz. U. M. P. i T. Nr. 19 z 1936 r.).

III. Ponadto do przewozu wymienionemi lotami w sierpniu, wrześniu i październiku 1936 r. mogą być nadawane także zwykłe i polecone przesyłki listowe adresowane do odbiorców w jakimkolwiek bądź kraju.

Tego rodzaju przesyłki listowe dla zbieraczy (filatelistów), oznaczone napisem „Mit Luftschiff nach Nordamerika", muszą być opłacone przy nadaniu tak samo jak inne przesyłki przeznaczone do przewozu sterowcem „Hindenburg" do New Yorku (zarządzenie M. P. i T. z dnia 25.IV. 1936 r. w sprawie opłat za przewóz przesyłek listowych sterowcem „Hindenburg" do Ameryki Północnej (Dz. Taryf p. t. i r. Nr. 4 z 1936 r.).

Z New Yorku przesyłki te będą dosyłane

w dalszej drodze zgodnie z podanym na nich adresem, zwykłą drogą pocztową, z tego też względu na przesyłkach tych poza wyżej wymienionym napisem, nie należy umieszczać nalepki „Par avion" lub innych podobnej treści napisów.

Tego rodzaju przesyłki t. zw. dla zbieraczy „Sammlerpost" mają kierować u. p. Warszawa 2, Poznań 3 i Warszawa 19 Port Lotniczy do u. p. Bahnpostamt 19 Frankfurt (Main) zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów Nr. PZ 600 z dnia 27 kwietnia 1936 r., w oddzielnych wiązankach za napisem „Sendungen für das Luftschiff Hindenburg".

Przesyłki dla zbieraczy, przewiezione w miesiącach sierpniu, wrześniu i październiku sterowcem „Hindenburg" będą oznaczane każdorazowo specjalnym stemplem z nadrukiem „Deutsche Luftpost Europa — Nordamerika", który przy każdym locie będzie zmieniany (inny wzór i widok).

Nr. PZ 600 z dnia 28 lipca 1936 r.

Ratyfikacja konwencji pocztowej.

Ministerstwo P. T. podaje do wiadomości, że w wykonaniu postanowień art. 14-go Światowej Konwencji Pocztowej podpisanej w Kairze 20 marca 1934 r. rządy następujących krajów złożyły dotąd dokumenty fatyfikujące Światową Konwencją Pocztową, wzgl. poszczególne porozumienia Światowego Związku Pocztowego.

Poniżej wyszczególniono nazwę według kolejności złożenia dokumentów oraz akty będące przedmiotem ratyfikacji (konwencja wzgl. porozumienia):

Kraj	Przedmiot ratyfikacji
Arabia Saudyjska	A.B.C.D.E.F.G.*)
Holandja (Indje Holenderskie Surinam i Curacao)	A.B.C.D.E.F.G.
St. Zj. A. Płn. (Samoa i strefa Kanału Panamskiego)	A.- - - - - - -
Wyspy stanowiące posiadłości St. Zj. A. P. z wyjątkiem Wysp Filipińskich	A.- - - - - - -
Szwajcarja	A.B.C.D.E.F.G.
Norwegja	A.B.C.D.F.G.
Szwecja	A.B.C.D.E.F.G.
Kanada	A.
Danja	A.B.C.D.E.F.G.
Państwo Miasta Watykanu	A.B.C.D.E.F.G.
Egipt	A.B.C.D.F.G.
Wyspy Filipińskie	A.
Nowa Zelandja	A. B.
Japonja, Korea (Choven) i Zespół innych posiadłości Japońskich	A.B.C.D.E.
Niemcy	A.B.C.D.E.F.G.
Belgja	A.B.C.D.E.F.G.
Islandja	A.B.C.D.
Austrja	A.B.C.D.E.F.G.
Australja (Commonwealth) (Nowa Gwineja Bryt. i i Austr. Półn.)	A.
Kuba	A.
Chili	A.B.C.D.F.G.
Zjedn. Król. W. Brytanji i Płn. Irlandji (wraz z kolonjami, terytorjami zamorskiemi, protektoratami, wzgl. terytorjami zależnemi lub pod mandatem)	A. B.
Włochy	A.B.C.D.E.F.G.
Hiszpanja	A.B.C.D.E.F.G.
Czechosłowacja	A.B.C.D.E.F.G.
Związek Socj. Rep. Rad.	A. B.
St. Zj. Wenezueli	A. C.
Kongo Belgijskie	A. B. C.
Indje Brytyjskie	A. B. C.
Finlandja	A.B.C.D. F.G.
Iran	A. B. C. D.
Polska	A.B.C.D.E.F.G.
Unja Poł. Afryki	A.
Etjopja	A.B.C.D.E.F.G.
Rumunja	A.B.C.D.E.F.G.
Ekwador	A. C.
Chiny	A. B. C. D.
Meksyk	A.
Boliwja	A. C. D. G.
Kolumbja	A. B. C. D. G.
Estonja	A.B.C.D.E.F.G.
Grecja	A. B. C. D.
Peru	A. C.
Irak	A. B. C.
Maroko	A.B.C.D.E.F.G.

*) Użyte skróty oznaczają:

A = Światowa Konwencja Pocztowa wraz z załącznikami.
B = Porozumienie o listach i pudełkach z podaną wartością i zał.
C = Porozumienie o paczkach pocztowych (i zał.)
D = Porozumienie o przekazach pocztowych (i zał.).
E = Porozumienie o pocztowych przelewach pieniężnych (i zał.).
F = Porozumienie dotyczące zleceń pocztowych (i zał.).
G = Porozumienie dotyczące prenumeraty czasopism i wydawnictw perjodycznych.

Nadto wymienione państwa zgłosiły zgodnie z art. XII Protokółu końcowego Światowej Konwencji Pocztowej, swoje przystąpienie do następujących aktów międzynarodowych podpisanych w Kairze w dniu 20 marca 1934 r.

Kraj	Akt do którego przystąpiono
Yemen	A.B.C.D.E.F.G.
Luksemburg	A.B.C.D.E.F.G.
Haiti	A.B.C.D.E.F.G.
Salvador	A. C. D.
Liberja	A. C. D. G.

Nr PZ 107/36 z dnia 3 sierpnia 1936 r.

Zmiany w połączeniach pocztowo-kolejowych.

1. Od dnia 16 czerwca 1936 r. przedłużono konwój kolejowy Warszawa-Wilno w poc. Nr. 705 do Zemgal (przyjazd Zemgale 1.05).

2. Od 1 sierpnia 1936 r. zaprowadzono konwój kolejowy Szymanów — Warszawa w poc. Nr. 546 (Szymanów odj. 16.10 — Warszawa Gł. przyj. 17.08).

Nr. PK. 10/221-36 z dnia 4 sierpnia 1936 r.

Zmiany w połączeniach pocztowych na traktach.

Połączenia nowo uruchomione:

u. p. Piaski k. Lublina — ag. Cyców (1.7. 1936).

ag. Dederkały — ag. Borki k. Krzemieńca (1.7. 1936).

u. p. Sandomierz — ag. Lipnik n. Opatówką — u. p. Klimontów (15.7. 1936).

Połączenia zwinięte:

ag. Cyców — ag. Siedliszcze n.Wp. (1.7.1936)

ag. Dederkały—u. p. Szumsk k. Krzemieńca (1.7. 1936).

u. p. Opatów — ag. Lipnik n. Opatówką— u. p. Klimontów (15.7. 1936).

Sprostować spis urzędów, podręczniki i plany okręgu poczty.

Nr. PK 39/64-36 z dnia 5 sierpnia 1936 r.

Wycofanie z obiegu znaczków pocztowych z nakiem „Port Gdańsk“ starych edycyj.

Wymianę znaczków pocztowych z nadrukiem „Port Gdańsk" wycofanych z obiegu zarządzeniem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 6 sierpnia 1936 r. (Dz. Tar. p. t. i r. Nr. 10, poz. 25) uskuteczni p. u. p. Gdańsk 1 w okresie od 15IX. — 31.X. 1936 r. na podstawie postanowień zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 20.II. 1933 r. Nr. PW 820/25 (Dz. Urz. Nr. 7, poz. 42).

Wycofane znaczki pocztowe przekaże urząd wymieniony do Głównej Składnicy Materjałów Pocztowych w ciągu m. listopada b. r.

Po dniu 15 września b. r. w obiegu będą jedynie 3 znaczki z nadrukiem „Port Gdańsk“, mianowicie wartości 5, 15 i 25 gr obecnej serji widokowej, pozatem na terenie Gdańska w sprzedaży będą znaczki serji widokowej bez powyższego nadruku.

Nr. PZ 230 z dnia 8 sierpnia 1936 r.

Lista przedsiębiorstw bankowych uprawnionych do handlu zagranicznemi środkami płatniczemi.

Podaje się do wiadomości dalszą listę przedsiębiorstw bankowych uprawnionych do handlu zagranicznemi środkami płatniczemi w zakresie wszystkich czynności, wymienionych w § 1 ust. 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 kwietnia 1936 r., o obrocie pieniężnym z zagranicą oraz obrocie zagranicznemi i krajowemi środkami płatniczemi (Dz. U. M. P. i T. Nr. 8, poz. 14).

1) Komunalna Kasa Oszczędności miasta Gdyni w Gdyni,

2) Komunalna Kasa Oszczędności miasta Cieszyna w Cieszynie,

3) Komunalna Kasa Oszczędności powiatu lublinieckiego w Lublińcu,

4) Miejska Komunalna Kasa Oszczędności we Lwowie.

Nr. PZ 505 z dnia 7 sierpnia 1936 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Wydawnictwo p. t. „Mieszkanie na wsi i w miasteczkach“.

Nakładem Polskiego Towarzystwa Higjenicznego wydana została praca inż. architekta M. Heymana p. t. „Mieszkania na wsi i w miasteczkch", zawierająca dokładne wskazówki praktyczne z zakresu budownictwa mieszkaniowego wraz z planami wzorowych mieszkań wiejskich.

Wydawnictwo zamawiać można w Polskiem Towarzystwie Higjenicznem w Warszawie, ul. Karowa Nr. 31.

Do niniejszego N-ru dołączony jest Wykaz Nr 15 książeczek oszczędnościowych P. K. O., z których wypłaty są wzbronione za czas od 1/7 do 9/8 1936 r.

Adres Administracji: MINISTERSTWO POCZT I TELEGRAFÓW
Warszawa, Warecka Nr 16, II p., pokój Nr 102, tel. 555-20, wewn. 216.

PRENUMERATA WYNOSI:

kwartalna 3 zł.	półroczna 6 zł.	roczna 12 zł.

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr. tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Wpłaty za Dz. Urz. M. P. i T. należy uskuteczniać zapomocą przekazów rozrachunkowych

Drukarnia Państwowa Nr 85133. **Cena 50 gr.**